

En knækket mast

2020 blev på alle måder et mærkeligt år for os alle sammen. Der har været mange forhindringer og udfordringer, og ud over forårets coronanedlukning gik det meste af min tid med et buskørekort, en datter, som blev fanget i UK, at hjælpe nogle flygtninge, jeg skulle selv flytte, og en endelig forelskelse, som jeg glædede mig til at tage med på vandet første gang. Langt om længe var den lille 77'er sejlklar og vi pakkede til årets første tur, pinseturen.

Min kæreste er ikke erfaren sejler, men pyt med det, for vinden var let og vi satte kurs mod Femø. Super lækker sejlads næsten med for meget sol. Femø Kro holdt heldigvis længe åbent og vi nåede en sprød og sprællende frisk rødspætte i pinsesolens sidste stråler.

Dagen efter friskede vinden til og da vi kun havde tre dage, blev det kun til et kort ben til Karrebæksminde. Og allerede mandag måtte vi allerede vende snuden hjemad.

Vejrudsigten sagde 6 m/s på Windy, men 9 m/s på Yr, hvilket viste sig at være mere rigtigt. Lidt før Masnedø Kalv valgte jeg tage selen på og storen ned, så vi kun gik for genuaen. Maxi'en kan godt lide vind, og vind i håret, det fik vi! Efter Storstrømsbroen gik vi et godt stykke ned mod Farø for at kunne holde op mod Vordingborg. Vi havde lidt sø imod os, men vi skød fin fart gennem vandet, så vidt så godt.

Pludselig uden varsel lød der et smæld. Masten var væk? Den knækket lige over salingen og trukket ud af foden på ruffet. Alle vanter og stag var intakte, men riggen lå delvis ind under kølen. Ingen skader på mandskabet ud over en forskrækkelse, men jeg turde ikke sende min uerfarne gast på dæk i de søer og da jeg ikke kunne få riggen trukket fri, måtte jeg lade den gå. Fat i en tang og løsne alle splitter. Det var trist at se sin rig og sejl forsvinde i dybet, men det kunne ikke være anderledes.

Heldigvis havde besætningen fra en stor sejlbåd set vores uheld og var blevet i nærheden, indtil vi var fri af riggen. På grund af søerne havde jeg svært ved at holde min påhængsmotor i vandet, så de tog imod en line og sørgede for, at vi ikke drev helt ind på Falster. Jeg indså også, at hvis vi skulle til Vordingborg, måtte vi bede om hjælp, så jeg brugte SejlSikkert-

appen og i løbet af tyve minutter, var de gæve gutter fra Søredningen hos os og det slæbte os sikkert hjem til Nordhavnen.

Det er dramatisk at smide masten; men vi var heldige. Vejret kunne have været voldsomt og forværret situationen. Der blev udvist godt sømandsskab af besætningen i den anden sejlbåd, mit værktøj lå, hvor det skulle, en god SejlSikkert-app og ikke mindst Søredningstjenesten, som jeg på det bestemteste anbefaler, at man melder sig ind i. Stort tak til dem for at hjælpe os sikkert hjem.

Bedste hilsner

Charlotte
Werner

